

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.393/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe) Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, A felperes képviselője: eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kúrsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.186/2025/11. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 68.000 (hatvannyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. november 1. és 2024. november 12. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység2 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot;

működési körzete helység3 város városközponti és belvárosi városrészek voltak. Az alperes által kialakított körzeti megbízotti csoport működési körzete ezen kívül helység3 ipartelep, majorok és helység4 városrészekre is kiterjedt. A felperes a perbeli időszakban körzeti megbízotti munkaköre ellátása mellett rendszeresen látott el működési körzetén kívüli szolgálati feladatokat [járőr, járőrszolgálat, átkísérés, elővezetés, kíséreei és őrzési, rendezvénybiztosítás, csapatszolgálati feladatok, valamint TIK (Tevékenység Irányítási Központ) általi küldések]. A többletfeladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes a per során pontosított keresetében a perbeli időszakra (2024. július hónap kivételével) 1. 372.075 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kereseti kérelme jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait és (5) bekezdését, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 21., 25. pontjait jelölte meg. A megbízási díj igényelt mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában (2024. november hónapjára 50%-ában) határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság késedelmi kamattal növelten 1.372.075 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest. Indokolása szerint a felperes a megbízási díjra jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel rendszeresen nem a kinevezési beosztásába tartozó feladatokat látott el többletfeladatként. A belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. melléklete szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyek körében végzett egyes feladatokat a KMB Szabályzat 2., 21., 24., 25. pontjai valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (II. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23. pontjai határozzák meg. Ezek alapján a járőrszolgálati és egyéb járőr jellegű feladatok körzeti megbízotti működési körzeten kívül történő rendszeres ellátása nem tartozik a felperes beosztása szerinti feladatai közé. Ezen nem változtatott a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §, 24. § (1) bekezdése alapulvételével ugyanis a KMB Szabályzat ellentétes értelmezése a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete, és a Hszt. sérelmére vezetne. 2023. február 1-jét követően is jogosult a felperes a módosult Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra, mivel a becsatolt – az alperes által sem vitatott – kimutatás alapján megállapítható volt a többletfeladat végzése és a többletterhelés. A követelés összecszerúsége körében a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazásával arra jutott, hogy a felperes által előterjesztett díjigény a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján nem eltúlzott, a jogszabályi középértéktől (50%-200%) kevesebb.

Értékelte, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, éveken át a keresetben megjelölt hónapokban elvonták a működési körzetéből, és különböző jellegű többletfeladatokat kellett ellátnia, melyek nagyobb megterheléssel jártak, szélesebb szakismeretet igényeltek, továbbá, hogy a jogszerűtlen munkáltatói utasítás következtében átkísérés elvégzésére is kényszerült. Az utolsó hónapra vonatkozó 50%-os díjmértéket a tört hónapra tekintettel szintén megalapozottnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Ugyan fellebbezésében sérelmezte a megbízási díj mértékének a rendvédelmi illetményalap 100%-ában történő megállapítását, azonban a jogalap vitatásán túl a megbízási díj összegszerűségére konkrét fellebbezési kérelmet (petitumot) nem terjesztett elő. Jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok alkalmazásával nem helytálló következtetést vont le, tévesen állapította meg, hogy a felperes a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó, az állománytábla szerinti más munkakörhöz kapcsolódó feladatok ellátásáért megbízási díjra jogosult; a tényállás tisztázása során a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatokat a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett végrehajtott többletfeladatként tévesen értékelte, és nem vette figyelembe, hogy járőri jellegű feladatait nem más beosztáshoz tartozó többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó munkaköre alapján látta el, így azokért megbízási díj nem illeti meg. A felperes által ellátott járőrfeladatok sem jelentettek többletmunkát, mivel a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70 %-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, továbbá a körzeti megbízotti és a járőr beosztás feladatai nem különböznek számottevően. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) 69-70. §-ai értelmében az egyes feladatok nem köthetők kizárólag egy adott beosztáshoz, a 67. § (1)-(2) bekezdései átjárhatóságot biztosítanak az egyes szolgálati formák között. A körzeti megbízott feladatait sem kizárólag a KMB szabályzat fedi le. A KMB szabályzat csak a körzeti megbízotti szolgálati formában ellátandó tevékenység szabályozására szolgál, a felperes a munkaköri leírásban szereplő többi feladatát, mint például a járőrözést, TIK-küldést a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (II. 24.) ORFK utasítás alapján, járőr szolgálati formában a szervezeti egység illetékességi területén, sőt a rendvédelmi szerv teljes illetékességi területén végezte. A Hszt. 157. § (1) bekezdése alapján a körzeti megbízotti feladatokhoz kapcsolódó, illetve azon felüli egyéb szolgálati feladatokból fakadó többletterhelés ellentételezése hivatásos pótlék formájában beépítésre került a felperes illetményébe, míg a működési körzetén belül teljesített szolgálatot a beosztási illetménye ellentételezte, így egyik feladat ellátása sem maradt kompenzáció nélkül. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során téves következtetést vont le, amikor rögzítette, hogy a többletfeladatok terhe tekintetében megállapítható, hogy az hátrányosan hatott a felperes alapfeladatainak ellátására. A keresetlevélhez csatolt felperesi kimutatás a peresített hónapokra vetítetten többletfeladatként – általa is elismerten – 285 szolgálati alkalmat rögzített, azaz ezen szolgálatok egyrészt átlagosan havi 7,7 alkalmat tettek ki, másrészt ezen többletfeladatok végrehajtására eseti jelleggel, normál, 12 órás szolgálatteljesítési időben került sor. Így az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le, amikor megállapította, hogy a felperes által végzett körzeti megbízotti beosztásán túli többletfeladatok olyan rendszerességűek, amelyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő

mértékű megbízási díj illeti meg. Az ügy egyedi jellemzői alapján a megbízási díj minimumösszegére való jogosultság sem állhat fenn.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - annak indokaival egyetértve - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, másodfokú perköltsége megtérítése mellett.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[6] A fellebbezés nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának és (5) bekezdésének megfelelő alkalmazásával jogszerűen kötelezte az alperest a megbízási díj megfizetésére. Döntésével a másodfokú bíróság egyetértett, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[10] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a becsatolt, és az alperes által sem vitatott kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[11] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A következőket bírói gyakorlat (Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[12] A Kúria határozataiban kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz

tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[13] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezése a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtett. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva az alperes a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekintette a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai sérülnének. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság tehát e tekintetben helyes álláspontot foglalt el, amikor a felperes megbízási díj igényét alaposnak találta.

[14] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1)

bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén pedig a megbízási díj jár. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette a felperes által a működési körzetén kívül rendszeresen, nagy számban végzett és többféle feladatot felölelő többlettevékenységet jelentős többletmunkavégzésnek.

[15] Az alperesnek a Szolgálati Szabályzattal kapcsolatos, az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érvelése sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. Ezen rendelkezés a szolgálati elöljárónak csak arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kőgensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak az alperes által tett kiterjesztő értelmezés nem adható, az a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Lényeges továbbá, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[16] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a Hszt. módosítással érintett időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[17] A másodfokú bíróság a jogalap körében nem fogadta el az alperes hivatásos pótlékkal kapcsolatos érvelését sem. E körben utal arra, hogy hivatásos pótléokra a hivatásos állomány valamennyi – még a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat el nem látó – tagja is jogosult; e juttatás, mint javadalmazási forma, a megbízási díjtól elkülönül, a kettő külön jogcímen érvényesíthető. Ugyanezen okból nem osztotta az alperes túlszolgálat hiányával összefüggő okfejtését sem, hiszen annak, hogy a felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozó feladatokat a szolgálati idejében vagy azon túlmenően teljesítette-e, jelentősége szintén nem volt; a megbízási díj túlszolgálat ellentételezésével egyébként sem pótolható.

[18] A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla kiemeli, a felülbírálathoz elengedhetetlen, hogy a fellebbező fél az általa sérelmesnek tartott döntés vonatkozásában konkrét fellebbezési kérelmet is előterjesszen, ennek hiányában a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy a fellebbezési kérelemről érdemben döntsön. Annak meghatározása ugyanis, hogy a jogsértést a fél milyen formában kívánja a másodfokú bírósággal orvosoltatni, a fellebbező fél feladata. Mivel a fellebbezés az összecszerűség vonatkozásában fellebbezési kérelmet nem tartalmazott, ezért az e körben előadottakat a másodfokú bíróság érdemben nem vizsgálta, illetőleg azért sem, mert az alperes kizárólag a jogalap vitatásán keresztül állította, hogy a felperesnek még minimum összegű megbízási díj sem jár; ténylegesen ezáltal nem az elsőfokú bíróság összecszerűségi mérlegelési tevékenységét, hanem e körben is a jogalapot támadta. Miután az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást a jogalap kérdésében, szóba sem jöhetett, hogy a felperes megbízási díjra ne lenne jogosult, az elsőfokú bíróság pedig mérlegelésénél az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) keretein belül maradt és mérlegelési szempontjait részletesen indokolta.

[20] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[21] A pervesztes alperes a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint – a fellebbezés benyújtásának időpontjára tekintettel a másodfokú eljárásban irányadó – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja, és 3. § (4) bekezdése alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által a kifejtett érdemi munkával arányosan felszámított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 112.858 forint fellebbezési eljárási illeték a Kp 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam terhén marad.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 25.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Szeles Balázs György s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.
------------------------	-------------------------------	--------------------------

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------